

[Tholstrup.]

så vognmænd og andre vognbrugere kunne vide, at hvis der ikke bliver brugt over et vist beløb til dette formål, så ville de andre vogne blive fri, så man kunne indrette sig derefter. Det er denne dispositionsmulighed, der er så vigtig, for ikke alle vogne behøver at købes i december eller januar, men det er måske vogne, der skal bestilles i januar, for at man kan få dem til sommer.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Der vil i morgen i mødet i vareforsyningsudvalget foreligge en plan, men den kan naturligvis ikke diskuteres nu.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Mørk** til arbejds- og socialministeren.

Agter ministeren at søge gennemført en udvidelse af det tidsrum (2 og 3 år), hvori tuberkuloseramte og deres familier i henhold til forsorgslovens § 263 kan få hjælp.

Mørk: De ændringer i forsorgsloven vedrørende tuberkuloseforsorgen, som trådte i kraft i foråret 1949, har utvivlsomt medvirket væsentligt til at skabe økonomisk tryghed for den tuberkuloseramte og hans familie og har også været et betydningsfuldt led i bekæmpelsen og udryddelsen af tuberkulosen. Det er bestemmelsen i § 263, som fastsætter hjælpens varighed henholdsvis til to og tre år, når anbefaling foreligger fra tuberkulosestationen, der har haft den største betydning i så henseende.

Jeg har stillet mit spørgsmål, fordi der nu snart er forløbet 3 år siden lovens ikrafttræden, og som følge heraf vil en lang række kommuner udover landet i henhold til 3 års bestemmelsen komme til at stå overfor den situation at skulle inddrage hjælpen til de først indstillede patienter. Det er givet, at den økonomiske forringelse, som en afbrydelse af hjælpen og overgang til invalide-rente vil betyde for den tuberkuløse, vil kunne forringe udsigterne til helbredelse. Men også den konstatering af, at sygdommen nu er kronisk, som afbrydelsen af hjælpen indebærer, kan få meget uheldige følger såvel for den syge som for hans familie.

Foruden dette rent menneskelige synspunkt er der også andre ting, der taler for en udvidelse af de fastsatte tidsfrister på henholdsvis 2 og 3 år, først og fremmest den stærke udvikling af lungekirurgien, der er sket i de seneste år, og som formentlig kan medføre, at tuberkulose tilfælde, man tidligere ville have betragtet som kro-

niske, nu tages op til behandling med rimelig udsigt til et godt resultat.

Jeg er vidende om, at Københavns magistrat har anmodet ministeren om at søge gennemført ændringer i overensstemmelse med det, jeg her har nævnt, men desværre er problemet nu ikke begrænset alene til København, det berører sikkert hver eneste kommune i vort land. I Helsingør, hvor jeg kender forholdene bedst, er der således 47 tuberkuloseramte samt deres familier, som direkte berøres af disse bestemmelser, og heraf vil de otte udgå af forsorgen i løbet af få måneder, hvis ikke 3 års grænsen forlænges.

Ja, det er ud fra disse synspunkter, jeg spørger, om den højtærede minister agter at søge en udvidelse gennemført af de tidsfrister, i hvilke tuberkuloseramte og deres familier kan få hjælp af det offentlige.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Det ærede medlem hr. Mørk spørger, om jeg agter at søge gennemført en udvidelse af det tidsrum af 2 indtil 3 år, hvori tuberkuloseramte og deres familier kan få hjælp efter forsorgslovens § 263.

De i 1949 gennemførte ændringer i forsorgslovens regler om hjælp til tuberkuløse må ses som et led i den omfattende række af foranstaltninger, der fra det offentlige side er gennemført til sikring af en effektiv bekæmpelse af tuberkulosen.

På grund af sygdommens smittefarlighed er samfundet interesseret i, at folk lader sig undersøge og behandle for tuberkulose uden afbrydelse i utide. Det er derfor af den største betydning til sikring af de opnåede resultater af de forskellige helbredelsesforanstaltninger, at patienterne uden økonomiske bekymringer kan underkaste sig den behandling, efterbehandling og eventuelle oplæring, som tilrådes dem af tuberkulosestationen og sanatoriet. Ved den nye § 263 har man derfor alene haft til hensigt at hjælpe de personer, for hvis vedkommende der er udsigt til varig helbredelse, og det blev fastsat, at hjælpen kun kan ydes, hvis pågældende følger tuberkulosestationens og sanatoriets anvisninger. Hjælpen kan endvidere ikke strække sig over et længere tidsrum end to — i særlige tilfælde dog tre — år og kan kun ydes mod attest fra tuberkulosestationen for, at der er udsigt til helbredelse indenfor dette tidsrum. Ved fastsættelsen af disse regler har man bygget på den betænkning om efterforsorg for tuberkulose, der i december måned 1948 blev afgivet af det af indenrigsministeriet nedsatte udvalg, hvori en række